O Popelce - Páter Konijáš

O Popelce – pohádka se špatným koncem

Na statku v prostředku malinké vesnice
Žily dvě holčiny a stará babice.
Holčičku vlastní pařátkem hladí.
A druhým fackuje ten úlet z mládí.
BABICE:
Dost divnej koníček máš a to sice
Ručičky zanořit do popelnice
Špindíra špinavá mě přivede do hrobu
Vždyť jistě chytila z humusu chorobu.
Popelka:
Matičko milená nech si ty kecy.
Podívej našla jsem úžasný věci.
Půlrohlík,salám a nějaké knížky,
Čtvrt piva,botky a tři voříšky.
Sestra:
No tak má sestřičko nedělej neplechu
Zahoď ten humáč i těch pár vořechů.
Já teď jdu na bál ulovit prince.
Ty si tu počkej na Ukrajince.
Babice:
Když si furt špindíro libuješ v prachu
Tak vylov z popela zrníčka hrachu.
Popelka:
Nó že už vypadly ty blbý krávy.
Aspoň si kliďánko zahulím trávy
Vypravěč:
No a jak řekla,tak také činila
Netuše že skank z ní udělá debila.
A tak se v rauši po bytě potácí
Hlavu jak meloun či balón pátrací.
Popelka:
Teď vás mám vy čůzy obě dvě na háku
Na dýze nabalím pěknejch pár šoustáků.
Z vořechu vytáhla džíny a křiváka.
No a už na dýze vesele huláká.
Vypravěč:
Stalo se než bys rty do piva omočil
Že snědý týpek hned se k ní přitočil
Prej když hned vykouří tři jeho kámoše
Tak jí dá šlehnout skvělýho matroše.

Protože Popelka holoubky neměla
Nepozná kvalitní matroš od popela
Hulila,hulila a pak si šlehla
Rázem jak podťatá na zem si lehla.

Podivné hlasy,z dálky jak z tunelu
A pak se probrala v tureckém bordelu.
Macecha ni sestra ,ta po ní nepláče
Na bále sbalili božího pracháče.

Konec je nejasný,ač je to k nevíře
Zřejmě si nabrnkli ňákýho Krejčíře.